

Pastel de distantare

de Mioara Ardieleanu

Oriunde-n lumea noastră-i primăvară!
Pământu-i scuturat de vifor, de secetă,
Și-nvăluie țăranul în mugurii de ceară...
Trupu-i răpus, în sărutarea morții violente...

Era o vreme....când alergam între brândușe,
Ghiocei, scuturându-ne și floarea
De cireș în palma încinsă de raze jucăușe...
Acum, porni deodată vânătoarea,

Un inamic tăcut, pierdut în falduri
De umbră și răcoare...noi, într-o izolare,
Ne scuturăm o lacrimă între maluri
De gânduri și teamă ce călare, pe cărare,

Produce tulburare...era o vreme
Când ascultam cum unda Dunării în zori,
Aluneca spre sălcii fără a geme
Că se lovea în strigătul luminii, de-atâtea ori...

De unde vii? Întreb dintr-o suflare...
-Te faci stăpân pe trupul stăpânit de soare,
Ce vrei să semeni în lunci și pe ogoare,
Doar o lucire și mireasmă îngrozitoare?

Ești lacom, dezmierzi făptura muribundă
Trăgându-o în lumea ta întunecată, surâzând,
Dar ruga lumii, în iubire, stă pavăză profundă
Și nu câștigi decât mormântul gol, arzând...

Nici sufletul, nici umbra nu-s robii tăi
Spre veșnicie...căci a rămas iubirea
Și toaca învierii chemând la lupta alor săi,
La unitate, la dragoste și la topirea

Atâtor frici, atâtor gânduri temătoare...
Ați câștigat povești pe mai târziu,
Eroi, copii, ce-n casă ziua le pare sărbătoare
Și seniori ce amintirile își scriu...

Pastel from isolation

by Mioara Ardieleanu
translated by Lili Constantin “

Everywhere in our world is spring!
The Earth is shaken by storm, drought
Wrapping the peasant in wax buds ...
His body is killed in the kiss of violent death ...

There was a time when we ran among crocuses
Snowdrops, shaking
Cherry flowers, in the palm warmed by playful rays ...
Now, the hunt suddenly begins,

A silent enemy, lost in the folds
Of shade and cold ... we, in isolation
We pour a tear between the shores
Of thoughts and fright that astride, on the path

Arouses disorder ... there was a time
When we listened to the Danube waves at dawn
Sliding on the willows with no moans
'Cause of their blows in the scream of light.

Where are you from? I asked in a breath
- You take control of the body ruled by the sun,
What do you want to sow on meadows and fields,
Just a terrible brightness and scent?

You are greedy, you caress the dying creature
Pulling it into your dark world, smiling,
But the prayer of humanity, in love, stands as deep shield
You only conquer the empty tomb, burning ...

Neither the soul nor the shadow are your slaves
To Eternity ... for love remained
The bell of resurrection calling its followers to battle
To unity, to love, and to the melting

So many fears, so many dreadful thoughts
You earned stories for later
Heros, children, those whose days seem like a holiday,
Seniors writing their memories ...